استقرار ما در میانه عالم بینهایت بزرگها و بینهایت کوچکها

شاگرد: هر چقدر ریز شویم باز هم ... .

استاد: عالم بینهایت بزرگ و عالم بینهایت کوچکها، در طرفین آن، ما مرزی نداریم که بگوییم به یک جایی میرسیم که مجبور هستیم توقف کنیم. لذا با اینکه ما در میانهای هستیم که در بینهایت بزرگ برهانی بر وقوف ندارد -البته ابنسینا و صاحب اسفار میگویند تناهی ابعاد داریم- در این طرف هم نداریم؛ یعنی اینکه جزء لایتجزی داشته باشیم، ولو به نقطههای حدی برسیم و عوالم تغییری کنند - اگر خواستید به بحث تعدد عوالم مراجعه کنید - یعنی به تموج پایه برسیم، اما باز از اینکه بتوانیم بشکنیم و تقسیم کنیم و تا بینهایت برویم، جزء لایتجزی محال است. در بینهایت هم با به جایی نمیرسیم که بخواهد جزء لایتجزای نهایی باشد.

شاگرد: ما نمیرسیم اما در موطن اعداد گنگ که میتواند باشد. میتوانیم جلوتر برویم.

بازبینی #4
ایجاد شده 27 مارس 2024 20:46:10 توسط ... .
به روزرسانی شده 5 فوریه 2025 16:12:59 توسط ... .